

Nr 279.

Av herrar **Lundgren** och **Bergh**, om *åvägbringande av samma utförsäljningspris på bensin inom hela landet.*

Under den debatt, som fördes med anledning av den 1948 framlagda propositionen om avsevärd höjning av bl. a. bensinbeskattningen, framhöll representanter för övre Norrland att denna skattehöjning verkade synnerligen ojämnt och främst belastade landsdelar, vilkas kommunikationer äro särskilt svagt utvecklade. Det högre bensinpriset belastar alla transporter och åstadkommer därigenom en fördyring av även nödvändiga varor. Särskilt gör sig denna belastning gällande inom övre Norrland. Samfärdseln är i denna landsdel med det glest utvecklade järnvägsnätet i hög grad beroende av biltransporter. Ett förbilligande av dessa transporter är därför av mycket stor betydelse för denna men även för andra landsdelar i vilka kommunikationerna äro svagt utvecklade men gör sig kanske mest gällande i övre Norrland på grund av de stora avstånden.

Hur man än ställer sig till frågan om bensinbeskattningens absoluta storlek, är det emellertid ytterligare en omständighet som fördyrar transporterna inom mera periferiskt belägna landsdelar, och detta är den olikhet i bensinprisen, som måste tillämpas vid utförsäljningen av bensin beroende på de olika stora transportkostnaderna från importhamnen. Av en till denna motion bifogad karta, överlämnad till vederbörande utskott, framgår att utöver bensinpriset i importhamnen uttages ett tillägg inom olika zoner, som uppgår till högst sex öre per liter. En utjämning av priset på så sätt att detta blir lika inom hela landet skulle vara i hög grad önskvärt.

I en skrivelse till Konungen har länsstyrelsen i Östersund framhållit, att omsorgen om Norrlands näringsliv motiverar, att prisfluktuationerna på flytande bränsle elimineras. I fråga om åtskilliga andra konsumtionsvaror eftersträvar man enhetliga priser oavsett fraktkostnaderna. En justering nedåt av bensinpriserna inom vissa områden måste få till följd en höjning av priserna i andra delar av landet.

De högre kostnaderna för drivmedel i mera periferiskt belägna landsdelar bidra till att höja levnadskostnaderna i dessa och även kostnaderna för de produkter som framställas i dessa landsdelar. Likaledes fördyras allmänhetens resor med motordrivna fordon, vilket har särskild betydelse för övre Norrland med dess glesa järnvägsnät och stora avstånd.

Det torde icke vara möjligt för bensinbolagen att tillämpa ett enhetligt utförsäljningspris så konstruerat, att i detta inkluderas de genomsnittliga fraktkostnaderna från importhamnarna. Detta skulle kunna medföra att vissa importörer försälde bensin endast inom områden närmast dessa ham-

nar. För att åstadkomma en utjämning av bensinpriserna torde det vara nödvändigt att gå en annan väg, nämligen att differentiera bensinskatten så att denna blir lägre inom de områden, som ha högre fraktkostnader, varvid man lämpligen kan utgå från de uppgifter rörande frakttilläggen, som framgå av bilaga till denna motion.*

Mot en sådan anordning skulle möjligen tala svårigheten att kontrollera försäljningen av bensin inom olika landsdelar, men med den bokföring, som bensinbolagen tillämpat, finnes enligt uppgift fullgod säkerhet för att man på detta område skall erhålla en tillfredsställande kontroll.

På grund av det sålunda anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande en sådan differentiering av bensinskatten att utförsäljningspriset på bensin kan sättas lika inom skilda delar av landet.

Stockholm den 25 januari 1950.

P. G. Lundgren.

Ragn. Bergh.

* Här ej avtryckt.